

Basunen

For om
basunen
lager en
uklar lyd,
hvem vil
da gjøre
seg klar
til strid?

1. Kor. 14, 8

4. årg.

2003

Nr. 4

Den kamp vi skal kjempe

Det er av stor betydning å forstå hvilken kamp vi skal kjempe. Vi må vite hvor kampen foregår og hvem fienden er. Vi må kjenne fiendens kampmetoder og midler, akkurat som vi må kjenne våre egne.

”For vår kamp er ikke mot kjøtt og blod, men mot maktene, mot myndighetene, mot verdensherkerne i denne tidsalders mørke, mot ondskapens åndelige herskarene i himmelrommet.” Det svært kjente verset i Ef. 6, 12 gir oss et ganske godt innblikk i hvor vår kamp foregår, men det er ikke nok.

Vi som ved Guds forunderlige nåde er kommet til tro, har fått et særskilt fortrinn når det gjelder vår åndelige kamp, som ingen annen kjempende på denne jord. Vi kjemper nemlig en kamp som allerede er vunnet og vi er stridsmenn i en hær som er uovervinnelig.

”Det høres merkelig ut”, tenker du kanskje, men det er ikke desto mindre fullkommen sannhet. Vi ser det blant annet ut av 1. Joh. 5,4: ”For alt det som er født av Gud, seirer over verden. Og dette er den seier som har seiret over verden, vår tro.”

Hvis vi før, ved Ef. 6,12, fikk innblikk i hvor kampen skal kjempes, så kjenner vi nå også vårt eget viktigste kampmiddel. Ethvert Guds barn er blitt gitt denne gave; troen, som er alde-

les nødvendig for å bestå i denne uovervinnelige hær.

Du har hørt så mange ganger før, at vi skal stride troens gode strid, men kanskje har du aldri riktig forstått hva troens strid består i. Når det er en troens strid, er det dels fordi vår fiende er usynlig, og dels fordi troen gjør deg delaktig i Jesu Kristi knusende seier på Golgata. ”Han avvæpnet myndighetene og maktene, og vanæret dem offentlig da Han triumferte over dem på korset.” Kol. 2, 15.

Vi gjør ofte den feil at vi tror det er oss som skal beseire fienden. Når vi i livets mange små forhold står ansikt til ansikt med fienden, mobiliserer vi all vår kraft og alt vårt mot i tanke og sinn, og bestreber oss til det ytterste på å overvinne ham. Men vi opplever alt for ofte at vi lider nederlag overfor den sterkere. Sannheten er at vi ikke har mulighet til å overvinne fienden: Vi er ganske enkelt for svake.

Men Gud har i sin overmåte store visdom lagt det slik til rette for oss, at vi nå, ved tro, kan stride med en annens kraft og nå frem til seieren, fordi en annen har vunnet den. Det er da forunderlig, ja – det er guddommelig. Men kanskje tenker du på hvordan den form for kamp foregår i praksis. Det er også naturlig, for det ligner ikke noen jordisk måte å kjempe på.

Gud gir oss en lekse i sitt Ord. La oss se hvordan han talte til sitt folk Israel, da han ledet dem gjennom ørkenen og inn i det lovede land. Følgende fire skriftsteder gir oss forståelse for at Han vil lede kampen:

”Herren skal stride for dere, og dere skal være stille.” 2. Mos. 14, 14.

”Herren deres Gud, som går foran dere, Han skal stride for dere, slik Han også gjorde for dere i Egypt, rett foran øynene på dere.” 5. Mos. 1, 30.

”Dere skal ikke frykte for dem, for Herren deres Gud vil Selv stride for dere.” 5. Mos. 3, 22.

”For Herren deres Gud, som Selv går med dere, Han skal stride for dere mot fiendene deres så Han frelser dere.” 5. Mos. 20, 4.

Dette er kampen i praksis. Det handler om å la Herren gå foran. Når du møter fienden, da vet du at du skal la Herren stride for deg og du skal være stille. Å være stille vil si å hvile hos Herren, å la sitt sinn (tanke) finne ro hos ham. Vend deg ikke mot fienden når du blir angrepet, men vend ditt sinn til Herren, så vil du merke at fienden allerede er beseiret. David og de andre som skrev Salmenes bok hadde rike erfaringer med Herren. Bare hør: ”Ved deg skal vi nedstøte våre fiender, ved ditt navn skal vi nedtrede dem som reiser seg imot oss. For på min bue stoler jeg ikke, og mitt sverd frelser meg ikke. Men du har frelst oss fra våre fiender, og våre avidsmenn har du gjort til skamme. Vi roser oss alltid av Gud, og ditt navn lover vi evig. Sela.” (dansk. ov.)

Herren gir oss ikke bare undervisning om dette i Det gamle testamente. Han har ved sin tjener Paulus sagt oss, at Han alltid fører oss i seierstog i Kristus. Det er ingen talemåte at Han skriver ”alltid”. Det er en realitet. For de som ved tro bevarer i Kristus vinner absolutt alltid seier. I Kristus finnes ikke nederlag. Nederlagene kommer kun når vi overrumpler eller frivillig lar oss beseire av fienden.

Vårt tilfluktssted er Kristus. I ham er vi seiervinnere. Halleluja!

La oss, ved Guds forunderlige nåde, ved Hans ord og bønnene, leve i bevisstheten om det over-

vinnerliv vi alle er kalt til. Ikke bare tilveiebrakte Han soning for all verdens synd, men han tilintetgjorde også ham som hadde dødens velde, det er Djevelen. Han er tilintetgjort i ditt og mitt liv.

Vi har her arbeidet med kampen på det personlige område, men vi har også en kamp på våre brodres vegne. Også her står de samme midler til vår rådighet, og måtte Herren åpenbare for den enkelte av oss hvilket ansvar vi har overfor vår neste. Det er stor fare for å bli selvopptatt mitt i kampen. La oss be om å bli drevet ut i arbeidet for andre, slik at vi glemmer oss selv, så vil Herren på en umerkelig måte sørge for oss.

”Men Han s om har kraft til å bevare dere fra å snuble og til å framstille dere elastelige framfor Sin herlighet med umåtelig glede, Gud, vår Frelser, som alene er vis, skal ha ære og majestet, herredømme og makt, både nå og i alle evigheter! Amen. Judas 24-25.

Aron Schytt
KØBENHAVN

Gå til mesteren

Man kan svært ofte møte på situasjoner med sin egen sjels tilbøyeligheter og sukk.

For mennesket lengter etter noe fast og sikkert og det som er trygt og godt. En lys utsikt. Men som oftest hender det i livet situasjoner som ser møyefulle og vanskelige ut. Da har jeg sukket og bedt for meg selv og fått stor hjelp. For uten å bli bøyet og å møte motgang finner vi ikke Jesu liv, så Ordet blir kjød og tar bolig i oss.

Men da kan man se det som store muligheter i stedet for at bli oppgitt. For vi deler byrdene med Mesteren. Det naturlige mennesket henter hjelp hos seg selv, hvor ingen kraft er. Jeg takker for et liv som er uten fasitsvar, hvor intet er tilfeldig og som er utenfor all fatteevne. Det er det livet vi har del i. Og når vi selv har blitt hjulpet, hjelper vi andre.

Johnny Fjeld
STATHELLE

Hold deg alltid nær til Jesus!

Det å holde seg nær til Jesus er det viktigste i vårt kristenliv. Desto mer vi holder oss nær til Ham, desto mer blir vi lik ham, desto mer blir vi kjent med Ham. Hvis vi lar være å holde oss nær Ham, kommer synden snikende inn. Vi blir søvnige, lunkne og uinteresserte. Da vil søvnen gripe tak i oss slik den gjorde på disiplene da Jesus ba dem om å våke og be (Matt. 26:41-41).

Vi kan se at disiplene trivdes sammen med Jesus. Da de var sammen med Ham tok de til seg det Jesus hadde å si dem, selv om de ikke alltid helt skjønnte hva han mente med alt han sa. Men her kan vi se at med engang Jesus forlot dem, bare for en liten stund, så falt de i søvn. De var avhengige av å være nær Ham, og bruke tid med Ham. Det står i Matteus 26,43 at *"øynene deres var tunge av søvn"*. Slik vil livet vårt bli, hvis vi ikke holder oss nær til Jesus, vi vil gå i en søvnlignende tilstand, en tilstand lenger borte fra Jesus. La oss våkne opp, slik det står i Efeserne 5,14, *"og alt som kommer for dagen, er lys. Derfor heter det: Våkne opp, du som sover, stå opp fra de døde, og Kristus skal lyse for deg."* Da disiplene var samlet sammen med Jesus ved Oljeberget, sa Jesus til sine disipler i Matteus 26,31, *"I natt kommer dere alle til å vende dere bort fra meg, for det står skrevet: Jeg vil slå hyrden ned, så hjorden blir spredt."* Vi ser at Peter da tar til orde og sier i Matt 26,33 *"Om så alle vender seg bort fra deg, kommer jeg aldri til å gjøre det."* Peter var sikker på at han ikke ville vende seg bort fra Jesus. Jesus fortalte ham til og med at han ville fornekte Ham tre ganger før hanen galer (v. 34). Men her stolte ikke Peter på Jesu ord. Han sto på sitt og det samme gjorde de andre disiplene.

Da Jesus ble fort bort for å avhøres og senere for å korsfestes, leser vi hvordan Peter fornektet Jesus tre ganger. Peter var ikke nær Jesus i denne stund. Han kjente ikke den nærheten av Jesus, han hadde gjort tidligere, den han skulle ha hatt for å ikke fornekte Ham. Når vi viker bort fra Jesu åsyn, bort fra korset, vil frykten og redselen komme over oss, og da vil også Satan alltid se et lite smutthull. Satan benytter alltid den minste sjansen han kan få, for å føre deg vill. Har vi ikke Jesus boende i oss, og bruker vi ikke

tid med Ham, vil livet vårt bli slik. Vi ser, etter korsfestelsen, og Kristi himmelfart, da apostlene ble fylt med Den Hellige Ånd, hvordan disse totalt ble forvandlet fra det de var for. De får tilbake dette levende og ivrige forholdet til Jesus, selv om Han ikke var fysisk tilstede blant dem da. De fikk faktisk et enda nærmere forhold til Jesus. Før korsfestelsen gikk Jesus ved siden av dem, men ikke mange dager etter oppstandelsen fikk den oppstandne Jesus lov til å flytte inn i deres hjerter. Det var dette forholdet Jesus lengtet etter, mens han ennå levde på jorden. Han lengtet etter det intime hjerteforholdet med hver enkelt av oss.

Er det slik i vårt kristenliv, at vi lar Jesus bo i våre hjerter? Hvis vi gjør det, da er det nødvendig at vi bruker tid med Ham og holder oss nær til Ham. Han som skal være din Frelser, Han som skulle få lov til bo i ditt hjerte, Han som du har ønsket velkommet inn i ditt tempel, Han som sonet dine synder på korset på Golgata, Han som overvant synden - tenk hvor leit det ville vært for Ham, om du da velger å ikke bruke denne verdifulle tiden med Ham, som skal være mer enn din beste venn.

Jeg vil oppfordre deg til å be Gud om å fylle deg med Den Hellige Ånds kraft, be Gud om en ekte glede, en ekte iver i ditt liv etter å følge Ham, en iver etter å bruke tid sammen med Ham. Selv om du vil møte motstand, gi aldri opp! Jesus vil leve i deg, og når Han får lov av deg til å leve i deg, da begynner dette ekte LIVET sammen med Jesus Kristus. Da vil du merke helliggjørelsen, du vil merke denne store gleden i å følge etter i Hans fotspor, du vil få en mye større kjærlighet til Gud og dine medmennesker, du vil få en større lengsel etter å vinne sjeler for Kristus, og ikke minst, du vil få mye mer tid til Ham. Det du tidligere så på som viktig (skole, utdanning, andre interesser etc.), er ikke lenger like viktig som å følge Jesus, som det å bruke tid sammen med Ham. I alt dette inkluderer at du vil få lov til kjenne den dype kjærligheten av Jesus Kristus i ditt liv, idet du retter blikket opp mot korset, der den mektige, vidunderlige, og endelige seieren over synden ble vunnet.

Har vi festet vårt blikk på forsoningsverket, på Kristus, og ikke på oss selv, da vil vi få seier over

den såkalte bevisste synden. Hold blikket festet på Jesus, og det verket som ble utført på Golgata, og livet ditt vil bli helt annerledes enn før. Les Guds Ord, snakk med din Frelser i bønn og lovprisning, ikke gi slipp på det han har å tilby deg, for det er av evig verdi. Halleluja!

Jarmo Larsen
SKIEN

Gleden i Herren!

”Gled dere i Herren alltid, igjen vil jeg si: Gled dere.” Fil. 4,4.

Denne oppfordringen gjelder til dem som ved Guds store nåde er hans elskede barn. Disse har i sannhet grunn til å glede seg alltid, selv om sorg og ulykker rammer dem. Våre følelser kan svinge opp og ned, men troens glede er dypere og mer varig enn den glede vi føler. Og det er den gleden det er snakk om når det står ”glad dere alltid”. Hemmeligheten ved denne glede ligger i det som kommer like etter: ”i Herren”. Ikke i penger, ikke i god helse og styrke, ikke i visdom og kunnskap, heller ikke i vennskap og kjærlighet fra mennesker, ikke en gang i gode gjerninger eller frukter av tjenesten – men i Herren.

Så om vi skulle oppleve at mennesker svikter oss, eller vi blir prøvet med sykdom, kan vi allikevel være glade, for vår glede er forankret i himmelen hos vår Herre.

”Som sørgende, men alltid glade. Som fattige som likevel gjør mange rike. Som de som ingenting har, men likevel eier alt.” 2. Kor 6,10. Selv om vi sørger over våre fall og nederlag, kan vi glede oss over at Herren aldri gir oss opp, og at Han er mektig til å reise oss opp når vi faller og lede oss videre på veien. Og Hans kjærlighet forandrer seg ikke, om vi enn skulle falle gang på gang! Nei, den er evig og bygger ikke på hva vi har gjort og gjør, men på hva Jesus en gang gjorde på Golgata!

Og om vi skulle føle oss fattige i oss selv, kan vi likevel ”gjøre mange rike” ved å fremstille oss for Gud og be Ham lede oss til mennesker som har behov og lengter etter å høre om Jesus. Og om vi føler vi ingenting har, så eier vi likevel alt, for vi har Jesus, Han som er en evig, utømmelig kilde som vi alltid kan komme til, og som mer enn gjerne gir til sine barn av sine skatter. Som det står i en sang: ”Han giver og giver, og giver igjen.” Herren alene vil være vår glede, og den som vil glede seg alltid - ja evig – må ha sin glede i Ham.

Maria Skarstein
KØBENHAVN

Skriv eller send inn en tegning til neste utgave før 10. februar.

4. årg.

2003

Nr. 4

Basunen

For om basunen lager en uklar lyd, hvem vil da gjøre seg klar til strid?

Basunen er et uavhengig, kristent oppbyggelsesblad rettet mot barn og unge. Bladet utgis av ungdom fra Danmark og Norge. Det vil utgis ca. 5 ganger årlig.

Alle kan fritt gjengi stoff fra bladet. Abonnement er gratis.

Abonnement Norge tlf. + 47 95 08 18 82 Abonnement Danmark tlf. + 45 20 67 51 20

Bidrag til Basunen kan sendes til:

Basunen, Højager 11, DK-2670 Greve, Danmark

Bruk gjerne e-post: basunen@ordetslys.org

Se også: www.ordetslys.org/basunen/